

Kondor Katalin: Örök várakozás

2024 december 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Ó, j?j, ó, j?j Üdvözít?, Beteljesült már az id?. Törd át az ég zárt ajtaját, Vár a világ sóvárgva rád.”

„Ó, j?j, ó, j?j Üdvözít?, Beteljesült már az id?. Törd át az ég zárt ajtaját, Vár a világ sóvárgva rád.” Ezzel az, 1623-ban keletkezett evangélikus ének magyar fordításával kezdtük lakóhelyem kis közösségének karácsonyi

---

ünnepeit. Nem tudom, volt-e már olyan időszak az emberiség történetében, amikor az emberek – a változásra várva – úgy várták volna egy bizonyos, pontosan meghatározott időleletét, mint mostanság, amikor mint egy Messiás eljövételét, úgy áhítoznak arra, hogy lépjen már hivatalba Donald Trump, akit ugyan megválasztottak, még hozzá hatalmas fölényrel, ám az ostoba amerikai törvények a megválasztott elnök valószínűs hivatalba lépését sokkal későbbre teszik, ez esetben január 20-ra. Azaz megválasztásától számítva 72 napon keresztül – az álliberálisok nagy öröme –, az elnök azt csinál, amit akar. Az elmúlt napokban mindenki megtapasztalhatta, mit is jelent ez a demokrácia hazájában, egyebek közt például azt, hogy az elnök saját b?nöz? fiát részesíti kegyelemben. Oké, mondja a m?velt amerikai, ezt még lenyeljük, de azt már némiképp nehezebb megemészteni, hogy egy-egy ilyen furcsa és az Egyesült Államokban jogszer? intervallumban a régi elnök akár egy – vagy több – háborút is kirobbanthat, ha hiénacsapata úgy kívánja. Magyarán szólva a korábbi „gy?ztes” tönkretehet mindent, amit csak akar, hiszen a megválasztás és a beiktatás között lévő idő a régi – leváltott – hatalomé.

Civilként csak azt mondhatjuk, hogy hihetetlenül aljas trükk ez, és nem gy?zünk csodálkozni, hogy a demokráciára örökösen hivatkozó, ám cselekedeteikben ezt sosem bizonyító Biden-drukkerek nem igyekeznek elítélni ezt a furcsa jelenséget, magyarán nem igyekeznek a törvény megváltoztatására rábírní a jogalkotókat. Épp ellenkezőleg, tobzódnak a „jogrend” még pár hétig adta lehet?ségekben, úgy is mint háború, háborúk támogatása, fenyegetések a nekik nem tetszőnek, háttértárgyalások a nekik tetszőkkel és így tovább.

Egy felfordult, felbolydult, esztét vesztett világ végvonaglásának t?nik mindez, egy olyan világra, ahol az abnormális, életellenes cselekedeteket támogatják, továbbá üldözik, gúnyolják a hitet, és semmibe veszik mások véleményét. Ez lenne a szabadság? Aligha. A szabadság szerintem az, amikor senki nem alázkodik meg a zsarnok el?tt, hanem megpróbál fölébe emelkedni. Ahogy az ?si keleti filozófia mondja: „Hogyan is uralkodhatna zsarnok azon, aki szabad és büszke, ha szabadságában nincs zsarnokság, és büszkeségében nincs szégyenkezés?” De magyar gondolatot is idézhetnék, ha a valódi szabadságról elmélkedünk. Imígyen: „A dobót el lehet némítani, a lant húrjai meglazíthatók, de ki parancsolhatja meg a pacsirtának, hogy ne énekeljen?”

Bölcs mondásokban bizonyára sosem volt hiány az emberiség történetében, aztán hogy ki-ki miképpen vélekedik a bölcsességek igazságáról, az már nem ránk tartozik. Ebben a furcsa, elbizonytalanodott, eldurvult világban, az örökös háborúságok idején nagyon nehéz megmondani, miben reménykedjen az ember. A hit nyilván segít, akinek segít. A filozófia úgy tanítja, hogy a világon mindennek van ellentéte. A jónak a rossz, a pozitív a negatív. S minden jó hatalom gonoszra fordítható. Az már más kérdés, hogy miként, miféle lelki-fizikai segítséggel?

Manapság azt érzi, látja, tapasztalja az ember, hogy a félelem megnyitja az embereket a rossz gondolatok befogadására, és csak kevesen értik, sejtik azt, hogy a hit viszont bezárja a félelem és a Gonosz el?tt. A gondolatnak – a világ bölcsei szerint – olyan hatalmas szerepe és ereje van, hogy addig ostromolja a tudatalattit, amíg ott visszhangra nem talál. A keleti bölcsék szerint ezért kell folyton a jóra gondolni és nem a rosszra. Vitathatatlanul igazuk van a bölcséknek. Jó volna persze, ha arra is adnának néhány tanácsot, hogy hétköznapi életünk rombolását érzékelve miképpen tartsuk meg és erősítsük a hitünket a jóban, s miképpen birkózzunk meg a mindennapjainkban tapasztalható gonoszságokkal. Amíg ezt a csatát meg nem nyerjük, addig – könnyen megvalósítható ötletem nem lévén – énekeljünk. „Ó, j?j, ó, j?j Üdvözít?, Beteljesült már az idő?. Törd át az ég zárt ajtaját, Vár a világ sóvárgva rád.”

Boldog és reményteli új évet kívánunk minden kedves olvasónknak!

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
